

Nghề Nghịch

Tác giả : MSP

Trong mấy năm gần đây " sao qua ta " cũng " sao bắc đầu " đồng chiêu mang
nganh nghề công chánh. Đa số anh em nhà công chánh mất việc, có việc rồi mất việc
Đến nay thì một số lớn đã tìm lại được việc, một số khác mới mất việc, chưa tìm
ra.

Dân Việt-Nam, khi công việc làm ăn đều hoà khâm kha, thì được gọi là nghề
nghiệp. Khi công án việc làm lân đán, sa sút, thì được gọi là nghề ngông. Ở Việt
Nam, kiêm được số lâm là " phê canh nhan " làm ta ta đèn ngày ho xù xu và vè hưu
vui thú diễn viên. Ngày xưa chúng ta không có " cái thú lo mất việc ". Ngày nay,
sóng trong xú cỏ hoa chúng ta ném được cái mùi vị đó thảm thiá. Àu cũng là 1 cái
ý nghĩa của cuộc đời. Trong một buổi họp mặt AHCC, một ái-hữu nói dừa : " Tai
công ty tôi, tên nào luồng lên đèn 40 ngàn 1 năm, thì chúng nó trả 20, ngàn về
tiền lo mất việc, còn 20 ngàn để làm việc ". Câu nói dừa, nhưng phản ánh sự thật,
Tại các công ty, anh nào luồng cao gần đinh thi công ty chờ dịp cho vè vuôn để
thuê hai người mới rẻ hơn, tre hơn. Mất việc, có việc là 1 lẽ rất thường trên
xú mà tự nhân năm phân lớn hoạt động kinh-tế. Ngành xây cát (CC) là 1 trong những
ngành công việc chóng hết. Tính toán hay xây dựng 1 nhà máy, thi dai làm cung 1
hay 2 năm là xong " phần việc " của mình. Phai nhuóng lại cho cho anh em phần
khác vào " châm chap ". Không ai bách nghề tinh thông để nắm li lai. Công tác
này hết, thi công tác khác đến, nếu công ty không kiêm được khé uốc mới thi minh
hy-vọng về nhà ngói canh điện-thoại, đánh cờ tướng, mua báo hàng ngày lục lợi
tim việc.

Ngay xưa tai VN, mỗi khi đi thăm công trường, thấy anh em cai thợ dùng lều
mắc vồng, sống tam. Xây xong 1 phần nhỏ, anh em đổi vào, khi công tác xong, anh
em lại cuộn gói ra đi. Lai đến nơi khác phát cổ, lão sinh làm lại cái vồng
cũ. Đồi sông " phiêu-lảng giang-hồ " đó làm tôi than phục, không biết tại sao
người ta có thể theo đuổi mãi cái nghề ngông ấy ! Di chuyển mãi, thất nghiệp mãi
(tam thời). Ngày nay nhớ lại, thi thấy mình giống họ quá. Trong công việc, có 1
lần công ty A thuê tôi và gọi tôi đèn làm việc ở công ty B. Tôi tam gọi là đi
" ô'đô ". La thủ " con ghẹ " ở công ty B. Người ta thúc việc như cầm gậy nhọn
chích vào lưng, ở đây toàn là đám con ghẹ. Đa số được gọi nôm na là " shopper "
Khi sa thải họ chỉ báo trước chúng 1/2 ngày. Một anh chàng từ North Carolina,
đi chung 2000 dặm, đèn nhận việc. Đang làm vui vẻ được 1 tháng, buổi chiều lúc
3 giờ, tên boss bảo rằng : " Hôm nay là ngày cuối của may ". Thé là hôm sau,
anh chàng có đón lái xe 2000 dặm trở về nhà. Tôi tưởng tượng trên đường đi, chắc
cũng buồn như ngày xưa những vị quan bị huyền chúc đuổi về quê. Một tên khác,
từ Texas, đi từ cực nam nước Mỹ lên cực bắc làm việc. Làm được 2 tuần, hắn thấy
tạm ổn. Liên thuê nhà, đem vợ con lên, mua lại 1 phần đồ đặc đã quăng lai trên
con đường dài và nám con cái vừa đèn trường được 1 hôm thi hắn được báo tin hôm
sau nghỉ việc. Hắn chửi, thề om som. (Bởi làm việc cho job shop thi không có tiền
moving). Hắn bức mình bo vé trước giờ tan sở và " chung nó " trú hắn 1 giờ tiền
luồng. Một số anh em CC cũng làm việc cho " job shop " chắc cung kinh nghiệm dày
minh. Nhiều lúc, bà xã tôi thử thi : " Nay anh, hay anh học 1 nghề nào đó khác,
mà công an việc làm chắc chắn hơn. Bi mai em ngán quá. Người ta bảo ba lần đón
nhà bằng 1 lần cháy nhà, ở Mỹ thì 2 lần đón nhà bằng 1 lần cháy nhà ". Tôi
chẳng nói nǎng chi cả. Một lần tôi kêu mệt. Nhớ vợ lái xe cho tôi đi từ San Jose
lên San Francisco theo đường 101. Con đường xa-lô nhiều khớp, và, chiếc xe đông
đong như ngựa nhảy. Vợ tôi đang lái ở " lane " bên mặt, chớp đèn chạy sang " lane "
giữa, tôi hỏi tại sao đổi " lane " làm gì. Vợ tôi nói, thấy " lane " giữa băng phẳng
lòng lạy nên chạy qua cho khỏe. Nhưng trái lại, ở " lane " giữa, chiếc xe đông, dẩn
mạnh hơn. Vợ tôi nhìn qua " lane " tay trái thấy đường lóng lạy, chớp đèn băng qua.
Vừa qua thi vội và chớp đèn về lại, vì đường cong hú nhiều hơn. Bây giờ tôi mới
tự tú di một đường " luân lý giáo khoa thư " : " Em thấy không, chạy giống này "

thay đường xấu, nhìn qua thấy giông kia, đường trồn tròn trù lang lầy, nhưng qua rồi mới thấy đường hủ và xấu hơn. Cả dạo có câu đường núi này trong núi nọ. Bây giờ, anh đổi nghề, chắc chỉ nghề khác ổn định hơn, mà nghề CC này anh đã làm hồn núa đổi người rồi". Bây giờ vở tôi mới thảm, không nói đến chuyện đổi nghề nữa.

Tuy nhiên, không phải tất cả anh em CC đều bôn ba bồng bệnh. Tôi về Sacra mento chơi, thấy anh em CC mình sống đời sống thông đồng tú tại. Nhà cửa êm đềm. Không chút áu lo về công ăn việc làm. Chỉ lo sao cho "các cháu nó học thật giỏi" mà thôi. Nếu hạnh phúc của cuộc đời là tìm được an bình cho đời sống như ông bà ta quan niệm ngày xưa, thì các anh ấy đã đạt được mục tiêu chính của đời sống. Làm việc cho Công chánh tiều bang, không phải là không bao giờ mất việc. Nhưng mất việc cũng là điều憾 hàn hù. Nghe đâu xưa nay chỉ có 1 lần công chánh tiều bang giảm người.

Tôi gặp 1 ông già trong thủ vien tại một thành phố nhỏ. Thấy tôi đọc sách kỹ thuật, ông đến làm quen, và nhận ra cùng nghề. Ông làm việc hơn 30 năm cho thành phố. Tôi hỏi ông, làm sao mà giữ được việc lâu như vậy. Ông nói, tại vì ông không "quit job". Người ta không thể tha ông được. Bởi sa thải ông thì lấy ai làm việc. Công việc của ông là kiểm soát xây cất nhà cửa, chỉ có 2 người, không thể giám thiêu hàn được nữa. Công việc nhàn hạ, quen thuộc, dù nói nǎo trả luồng gấp đôi cũng không đi. Ông nói rằng ông có thể về hưu lâu rồi. Nhưng đi làm cho ngay tháng đó trông rõ ràng. Tôi hỏi ông rằng, làm sao mà bắt được việc làm cho thành phố? Ông cho biết một bí quyết, là cứ trường kỳ mai phục, chắc chắn ăn đú 100%.

Đối khi nghỉ kỹ, tuy cái nghề ngóng nó bắp bệnh, "mặt ít mà ruồi nhiều" nhưng phải công nhận rằng trong các ngành nghề, anh em CC được làm lại nghề cũ đồng nhất, so với các nghề khác từ VN đem ra. Anh em CC cũng đã có P.E. chứng hơn 80%. Chỉ 1 số ít CC đã làm lò nghề khác, luồng cao, đổi sống cũng qua ổn định nên không muốn trở về nghề cũ nữa. Nhát nghề tinh nhất thân vinh. Một số anh em mới đến, nếu chưa tìm được việc thì cũng đúng nóng lòng. Bởi quyết tâm trở lại nghề thì không sớm thì muộn cũng tìm được việc tốt. Dù là nghề nghiệp hay nghề ngóng, nếu chúng ta biết băng lòng với hiện tại thì có thể tìm được hạnh phúc dễ dàng.

Có 1 ngành liên hệ đến nghề công chánh mà ít thấy anh em làm. Đó là ngành "Building Inspector". Tôi tinh cỏ được biết ngành này như một anh hoc viên lớp Giám-thị công-trưởng tại hội kỹ-su kỹ-thuật-gia cũ tại VN. Hội đó tôi phụ trách 1 vài môn. Anh cho biết, anh chỉ dự 1 khóa hội thảo của UBC, tổ chức hàng năm, sau đó tự học và thi lấy chứng chỉ. Mất chứng 6 tháng tất cả. Sau đó kiểm được việc trên 25 ngàn. Bây giờ thi luồng trên 35 ngàn/l năm. Làm việc rất khoe. Chỉ kiểm soát công trường làm sao cho đúng với họa đồ mà thôi. Bi rong rong trong thành phố chổi cá ngay. Tôi mách nước cho 1 người bạn khác. Anh bạn nộp đơn co kèm theo chứng 3,4 cái chứng chỉ; chúng nó trả lời là cảm ơn, vì chỉ có 1 chỗ mà nhận đến 50 cái, đơn. Và họ đã lựa 5 người thích hợp nhất để interview. Tôi đem việc này nói với anh bạn làm Inspector, anh bảo rằng, khi khỏi sứ thi phải nộp đơn ở một thành phố xa xôi nào đó, "Chỗ có mặt mà ít ruồi". Sau đó, muốn về thành phố lớn, nói mà thiền hạ chen chân đông thì cũng không khó. Các County City, nǎo náo cung gó kỹ thi, để diễn khuyết nhưng cù già hùy trí, hoặc những người kiêm được chờ ngon hơn. Muốn khởi đầu tại thành phố lớn cung được, nhưng phải kiêm một Job khiêm nhuống để làm khởi điểm di lên.

Đao này, kinh-te như bắt đầu hồi phục sau thời gian bình nắng. Nganh xây cát nhà cửa cung đá lên, nhưng không thu hút được bao nhiêu. Còn xây cát nhà máy thì chưa có nhiều dù án lớn bắt đầu, anh em cũng cồn lao đao lám. Nhiều sinh viên tốt nghiệp Civil, Mechanical cả hai ba năm nay vẫn còn cà khong, chưa kiêm được việc làm trong nghề. Tuy có băng cấp nhưng chưa có kinh nghiệm cho nên cũng khó kiếm được việc, trong lúc bên ngoài, cao thu vở lâm đang gác kiêm dung chờ đông như kiên. Nhiều đàng có đến 10, 15, 20 năm kinh nghiệm cung nǎa ấm con cho vở, cà một vài năm nay.

Tuy nhiên, kinh-te nước Mỹ thăng trầm theo chu kỳ hình Sin. Thích suy, suy